

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

6. Additio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

ad procreandum pollutionem, vel quomodo-
que tangant impudice ex affectu indebiti sexus
effusio seminis vel sit intra vas praeposterum, vel
extra, puta esse sodomiam. Ita P. Antonius Mar-
tini Lector casuum in Collegio Romano, in manu-
scriptis. Si sit intra vas, est certum: si vero sit
extra, probatur, quia quavis tunc non sit copula, ta-
men per illum concubitus est affectus venereus ad in-
debitum sexum, qui proprie constituit Sodomiam: nam
sive intra, sive extra effundatur intra, sive extra, semper
in loco non suo dispergitur: locus enim praepo-
sterus videtur materialiter se habere in sodomia, sed for-
maliter ejus essentia sumitur ex motivo, scilicet ex con-
fusione cum affectu ad indebitum sexum. Confutatio: quia
sodomia cum femina non alio modo committitur, nisi
per praeposterum concubitus cum effusione seminis, &
inter illas enim non potest esse copula proprie; sed
sive femina commisceatur corpora ex affectu solum,
sive polluat, id est, explenda libidinis, est mollicitas: si ex
affectu ad indebitum sexum, est sodomia.

Scio Graphium cap. 90. num. 1. ex Nau. cap. 2. n. 29.
Sodomiam ad copulam sodomiticam requiri effusionem se-
minis intra vas innaturale. Sed mihi haec sententia non
placeat. Primum, quia ut dicebam, sic inter feminam &
sodomiam non esset sodomia: Secundum, quia talis con-
fusus ex affectu indebiti sexus, cum effusione seminis ex-
tra vas, non est Mollicitas: quia haec est pollutio ex affe-
ctu explenda libidinis, ut supra diximus: ergo est sodo-
mia.

Solum igitur sententia Graphij est vera, quoad
penam, & reservationem, si quando sodomia est pecca-
tum reservatum: Penae enim, & reservatio cum sint
solae, & restringuntur ad sodomiam principalem, & ma-
jorem notam, & undequaque certam.

Ex his ergo colligitur, cum vir cum viro, vel femi-
na cum femina peccant per dictam concubitus, satis
esse in Confessione dicere se exercuisse sodomiam, sine ne-
cessitate dicendi semen intra, extra vas misisse. Int.
Quid dicendum, quando vir praeposteri feminam co-
nucibat, & semen extra vas dispergit, dicam mox, cum
de sodomia imperfecta.

Vnum denique hic advertes, in sodomia non satis
esse dicere sodomiam commisi, sed explicandum insuper,
an quis fuerit agens, an patiens. Ita de Lug. disp. 16. sect. 1.
num. 247. Ratio est quia agens committit pollutionem,
cum patiens non, eo ipso, quod patiens est, com-
mittit.

De Sodomia cum Affine; vide cap. 4. §. 1. n. 7.
De Sodomia vxorati, vide cap. 3. §. 1. n. 3. & §. 2. n. 1.
De Sodomia cum infideli, vide c. 1. §. 1. n. 8.
De Sodomia cum Virgine, vide c. 5. §. 1. n. 2.

§. IV. Sodomia imperfecta.

In Methodo conf. lib. 1. c. 7. §. 10. an. 54. sic habes So-
domiam imperfectam quam alij vocant innaturalem
concubitus modum, est peccatum contra naturam,
per quod vir cum femina concubuit extra vas natura-
le. Est species distincta a sodomia perfecta, adeoque
speciatim in Confessione exprimenda: perfecta enim pro-
cedit ex affectu ad indebitum sexum: haec vero procedit,
non ex affectu ad indebitum sexum, sed licet ad debitum
tamen ad partem innaturalem.

Sed quid dicendum, si quis se polluat inter ceteras
partes feminas, coxendices, brachia, &c. Respondeo: de
haec re dictum est superius, §. 1. n. 3.

Illud hic sive recole, sive adde. Si primum sit con-
cubitus ex affectu ad personam ipsam, sexumque
femininum; est copula fornicaria, sive adulteri-
na, sive incestuosa, juxta conditionem personae, at-
que adeo est aperiendus. Si secundum sit concubitus ex
affectu ad praeposteras partes, est sodomia imperfecta,
de qua agimus, ac similiter aperiendus. Si tertio de-

nique sit sine concubitu, sive d. merē ad explendam libidi-
nem, est mollicitas ex se explicanda.

3. Si quis tamen fateatur absolute, concubuisse se
cum femina, regulariter intelligitur, fuisse ex affectu ad
personam primo modo, non vero secundo, vel tertio,
nisi aliud expresse fateatur. Ratio est, quia intelligitur,
illum concubitus factum esse more ordinario: mos au-
tem ordinarius est, ut vir cum femina commisceatur
ex affectu ad sexum femininum. Unde vides multum dif-
ferre hunc concubitus viri cum femina, ab eo concu-
bitu viri cum viro, vel feminae cum femina; ille enim
est sodomiticus; qui non potest esse ex affectu ad copu-
lam naturalem: hic non est sodomiticus; quia quando
vir cum femina miscetur, semper regulariter est ad co-
pulam naturalem.

4. Hic universaliter pro omnibus peccatis luxuriae
velim d. genter pernotes: Haec a nobis dicta esse, ad
dandam veram harum rerum essentiam: Ceterum in
praxi Confessario expediet, tot minutias nequaquam
interrogare. Audi Filliuc, in Instruc. brevi pro Confes-
sario. circa initium: Prudens, inquit, esse Confessarius
debet in exquirendis causis circumstantiis sexus praeccepti,
preparatorius ad actum consummatum, modis minutis non
necessariis, ne se vel penitentem excitet ad aliquam tenta-
tionem. Audi Conineb. disp. 7. de Sacram. dub. 7. num. 56.
Praestat aliquando Sacerdotem minus perfecte peccatum
penitentis intelligere, quam vel illi, vel sibi aliquid scan-
dali creare, & esse nimium. Audi Angelum, v. Interro-
gationes, n. 1. Confiteretur, inquit, Mulier, quod fuit cognita
extra vas debitum: non querat postea Confessarius, in quo
loco, vel quomodo, & huiusmodi: sicut faciunt quidam, qui
potius sunt Contaminatores, quam Confessores. Vide Faci-
prec. Eccl. 2. lib. 4. cap. 2. num. 8. Homobon. in exam. Eccl.
p. 1. tract. 4. cap. 12. quest. 11. de Lugo disput. 16. de penit.
sect. 14. num. 595.

§. V. Bestialitas.

1. In Methodo conf. lib. 2. cap. 7. §. 104. n. 78. sic habes:
Bestialitas est concubitus cum re animata, non ejus-
dem speciei cum homine. Ita S. Thom. 2. 2. quest. 52. art.
1. Huc reducitur concubitus cum demone; quia adhuc
ille non est ejusdem cum homine speciei, etiam si assumat
formam hominis. In hoc crimine non necessariū expli-
candum genus animalis, sive sit equus, sive sit equa, sive
ovis, sive gallina: semper est enim eadem in specie mor-
talis deformitas. Ita Filliuc. tract. 30. cap. 8. num. 161. at si
sit concubitus cum demone, debet id explicari. Ita
idem ibid. num. 162. quia superadditur peccatum contra
Religionem, id est commercium cum Dei, nostrumque
omnium nequissimo inimico.

2. Nota insuper exprimi in Confessione oportere,
an glemon fuerit sub forma feminae, vel viri, vel sub
forma talis Conjugati, vel talis Monialis professa, &c.
Ita ibid. Ratio est, quia tunc, praeter bestialitatem additur
affectus ad talem.

§. VI. Additio.

1. Penae Sodomitarum legi possunt apud Doctores,
quae omnes requirunt sententiam a iudicis. Lege
Azor. p. 3. l. 3. c. 19. Petr. Matthaeum, super Bull. Pij V. 27.
quae incipit: Horrendum illud scelus, quae est contra Cleri-
cos exercites Sodomiam, Nau. c. 27. n. 247. Solum dubitari
posse de Excommunicatione in Clericum sodomitam;
sed nec est lata sententia, ut patet ex c. Clerici de excessib.
Prelat. Quoad invaliditatem testamenti Sodomitarum;
lege Menoch. de Arbitr. l. 2. cent. 3. casu. 286.

2. Ex copula nefanda non oriri affinitatem, ex San-
chez lib. 7. matrim. disput. 64. num. 13. & 14. sufficere tamen
ad divortium: ex eodem lib. 10. matrim. disput. 4. à nu-
mero 2. S. Thom. in 4. distinct. 31. quest. unic. art. 1. ad 4.
jam nunc communis est doctrina, apud Doctores fusi-
legenda.

3. Quoniam

3. Quoniam, ut modò innui, reservatio cum sit odiosa, restringi debet in casu nostro ad sodomiam, & de qua- que certum. Quæstio celebris est: An reservata in aliqua Dicece si sodomia, absolute intelligatur de agente solum, & quidem, ut modò dictum est §. 3. *num. 3.* ausi semina- tione intra vas præpositum, hæc enim est, & de qua quæ- certa sodomia; vel etiam de patiente, qui certe sodomita etiam solet appellari? De utroque intelligi propter ra- tionem dictam probabilis est: sed intelligi solum (nisi aliud in reservatione addatur) de agente, non possum non putare probabile. Ut tenet Graphius *pr. 7. casuum reserv. lib. 1. cap. 11. num. 7. 8. & 25.* Ratio est non multò antè dicta, quia certa, & propria sodomia, ad quam so- lam debet se extendere reservatio, quæ ex omni con- sensu est odiosa, & restringenda solum est illa, per quam seminatur in vase præposito masculi, id quod certè non fit à patiente. Adde in lute magis puniri agentem, quàm patientem, & merito; quia gravius ille peccat, quàm hic, ex Divo Antonino in *sum. p. 3. titulo 17. §. 4.* ergo non est mirum, si nos censuimus reservationem cadere in illud peccatum, quod est gravius.

4. Dian. *p. 3. tr. 4. ref. 159. & p. 6. tr. 6. ref. 36.* qui in uno loco tenet, esse probabile sodomiam agentis, & pa- tientis (sæpe eandem speciem, unde non esse speciatim in Confessione explicandam; debet affirmare eam esse pari modo reservatam; & tamen propendit non esse, *p. 2. tr. 17. Miscellan. ref. 64.* vide etiam *p. 7. tr. 11. ref. 13.* ubi multa de reservatione huius peccati. At verò ego, qui cum de Lugo constanter docui paulò antè §. 3. *num. 7.* esse diver- sas (Agens enim per se prodigit semen, quod non pro- digit patiens) multò consequentiùs probabile iudico, re- servationem sodomie absolute positam, solum esse con- tra sodomiam certam, & principalem, qualis sola est so- domia agentis.

5. Sodomiam imperfectam non intelligi reservatam, ubi sodomia absolute reservata est, jam dixi §. 3. *num. 4.* cum Graphio, & nunc confirmo cum Bonacina de *matr. quæst. 4. p. 11. num. 5.*

6. Reservatà sodomia intelligi reservatam bestialita- tem, aliqui affirmant: Sed verius negat idem Bonacina: quem, si est otium, lege.

CAPVT VIII.

§ I. De Impudicitia, hoc est, de Actibus, Aspectibus, similibusque actibus impudicis inter Solutos.

Ubi obiter de parvitate materia in re venerea.

1. De his pauca dixi in *Methodo Conf. 1. 2. cap. 7. §. 2.* ubi in Edition. Panormitana 1649. quæ est, etiam amplissima, citantur alia loca, & potius ut aperi- rem, quia ratione sint in Confessione deferenda, quàm ut eorum naturam explicarem: quare in præsentia id ube- rius erit agendum. Loquimur autem de actionibus ex ternis inter solutos, & sine periculo pollutionis; nam inter Coniuges, vel Sponfos, vel quando subest pericu- lum pollutionis, dictum est satis *sup. cap. 3. §. 5. a. n. 42.* de internis verò desiderijs, & cogitationibus morosis, dicam *lib. 10.*

2. Tanquam fundamentum pernecessarium eorum quæ hic proferenda sunt, præmitto: in prædictis, v. g. in tactu manus Mulieris, tria genera delectationum juveni- ri: Primam, naturalem; Secundam, libidinofam, quam Veneream appellamus; Tertiam, non libidinofam.

3. Naturalem delectationem voco eam, quæ oritur ex naturalium qualitatum proportionem. Sic delectatur manus quando excedit in calore, delectatur tangere ma- num frigidam, & è contra. Si quis ergo tangat manu mulieris, & sine alia ulteriore intentione delectetur

de sola mollitie, & solo calore, de solo frigore, & se nullius erit peccati reus: licet enim difficile sit, ut in his terminis, tamen aliquando contingit, ut quando manibus calidis sue filie Patris delectatio proprias calefaciat, vel quando pueri ab omni impudicitia te alieni, se invicem jocando contristant, vel delectatione que, &c.

Huc reduco moralem (sic juvat appellare) delectationem, quæ interdum ex his captatur, quæque porio aptas mentis est, & gaudium, quàm affectio appetitus sensitivi. Talis est casta delectatio, quàm quis sumit ex osculo more Patriæ, vel honesto tactu manus, quod in- hibetur causa castæ amicitie: tunc enim amicus, & non amici pars superior sibi complacet de morali, honesta, quæ amicitia, nihil de sensitiva delectatione.

4. Libidinofa, vel venerea est, quæ oritur ex ex- la, pollutione, distillatione, vel ex cogitatione ipsarum item quæ oritur ex commotione partium corporis, & spirituum interventium generationi, quàm appetitus sensitivi maxime percipit. Venerea autem appellatur quia est ordinata ad generationem, cui Veneream præ- antiquitas præficebat.

Si quis ergo in his extra Matrimonium delectetur peccare mortaliter, est hominibus manifestum, nec in his dari parvitate, dicitur *mor. num. 8.*

Non libidinofa est illa delectatio, quæ sumitur aliquibus actionibus, quæ licet ordinata sunt aliquando ad generationem, aliquando tamen non sunt; & tunc ut non ordinata, suam parant propriam delectationem, quæ ratione possent dici remore, non verò præter ad generationem ordinari, v. g. tactum femine mem- certum est posse referri ad se preparandum ad copiam potest non referri, & nihilominus tunc ille tactus par- ex se in agente suam delectationem, non quidem illam naturalem ex proportionem qualitatum, de qua sed aliam propriam judicalem talis tactus urget ad mulierem, sine illa proposita intentione libidinis. Cuius enim differt individualiter licita delectatio, quæ vi- sione, & odore purpureæ Rosæ sentis, ab ea, quæ sentis ab albo lilio; sic differt delectatio pudica, quæ capis à mera proportionata pulchritudine vultus mi- ris, à ea, quæ castè item sumis à quacunque pulchritudine, v. g. floridi Campi, exquisitæ Ar- recturæ, frondentis arboris, & consuecuntque alia qualitatibus, naturaliter tibi, tuisque oculis proportionem. Quare hæc non libidinofa delectatio, licet inter mo- rales computari possit; tamen claritatis gratiâ est, no- mino distinguenda: nam de hoc maxime queritur: An & quid peccatum sit, eam voluntariè suscipere? In quo:

6. Statuamus hanc universalem regulam, tres ben- dentem partes: Omnes actus, v. g. aspectus, tactus, cu- curio mulieris, si solum delectationem naturalem as- rant, & ex alia parte ob illam solum assumantur, ex il- lo peccato assumuntur; imò interdum ex merito, quia illa delectatio ordinatur ex se ad bonum finem, non se inhonesta est. Rursus, idem actus si pariant delecta- tionem veneream, vel assumantur propter illam; tunc peccato mortali extra matrimonium assumuntur, quia extra illud prohibiti sunt. Denique idem si pariant illa delectationem non libidinofam, & quæ delectatio assu- tur quidem, sed non ad ullam libidinem veneream, solum cum peccato veniali assumetur. Cujus ultimæ partis ro- tio (nam alia probatione non indigent) est, quia ex una parte non habemus, unde, ut sic, sub mortali probi- bita sit; si enim esset prohibita, inde esset, quia ad gene- rationem, quæ sit illicita, refertur; at probatum est ex se non referri: ergo, &c. & ex alia parte deordina- tio nonnulla est, atque ad venialis, his vii actibus pu- meram delectationem, licet levem; unde vides, ex tactus, v. g. honestæ partis ex se non sit mortalis, sed verò tactus partis inhonestæ inter solutos. Ratio enim est, quia honestæ partis tactus delectationem ex se pa- rit, vel naturalem, vel non libidinofam, declaratas in